

EXÉCUTIFS — EXECUTIEVEN

VLAAMSE GEMEENSCHAP — COMMUNAUTE FLAMANDE

MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

N. 91 — 2492

[S — 36134]

24 JULI 1991

Decreet betreffende het algemeen welzijnswerk (1)

De Vlaamse Raad heeft aangenomen en Wij, Executieve, bekrachtigen hetgeen volgt :

HOOFDSTUK I. — *Algemene bepalingen*

Artikel 1. Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet.

Afdeling I — Definities

Art. 2. Voor de toepassing van dit decreet wordt verstaan onder :

1° **Algemeen welzijnswerk** : de sociale dienst- en hulpverlening die ter beschikking staat van alle burgers wiens welzijnskansen bedreigd of verminderd worden ten gevolge van persoonlijke, relationele, gezins- of maatschappelijke factoren, maar die over voldoende psycho-sociale mogelijkheden beschikken zodat geen blijvende vervangende of remediërende tussenkomst vereist is.

2° **Ambulant welzijnswerk** : algemeen welzijnswerk dat verloopt via mobiele contacten tussen hulpvrager en hulpverlener, hetzij aan huis, hetzij in een centrum.

3° **Residentieel welzijnswerk** : algemeen welzijnswerk dat gepaard gaat met een residentieële opname van beperkte duur van burgers die tijdelijk niet in staat zijn zelfstandig te wonen of die in acute woningnood verkeren.

4° **Centra voor algemeen welzijnswerk** : voorzieningen die algemeen welzijnswerk organiseren en daartoe door de Executieve erkend zijn.

5° **Project** : een bijzonder initiatief met een tijdelijk en vernieuwend karakter dat zich richt tot een specifieke doelgroep of op een bijzondere probleemsituatie met betrekking tot het algemeen welzijnswerk.

Afdeling II. — Opgavetaken, doelgroepen en hulpverleningsvormen

Art. 3. Het algemeen welzijnswerk heeft tot opdracht dienst- en hulpverlenende activiteiten te organiseren die gericht zijn op het voorkomen, verminderen, signaleren en oplossen van problematische factoren die de welzijnskansen van personen, gezinnen of groepen bedreigen of verminderen, door :

1° de eerste opvang te verzorgen van personen die in een materiële, sociale of psycho-sociale noodsituatie verkeren en hulp aan te bieden aan personen die een bijzonder risico lopen in zo'n noodsituatie terecht te komen;

2° aan deze personen de vereiste informatie, kennis en vaardigheden bij te brengen om gebruik te kunnen maken van de algemene maatschappelijke voorzieningen en om zich zo zelfstandig mogelijk te kunnen handhaven in de samenleving;

3° personen te begeleiden die te maken hebben met problemen in verband met hun persoonlijkheidsontplooiing, maatschappelijk functioneren, relatiebekwaamheid, huwelijks- en gezinsleven, psychisch of fysiek beperkte mogelijkheden;

4° de maatschappelijke integratie en participatie te bevorderen van personen en bevolkingsgroepen die in een sociale achterstands- of achterstellingssituatie verkeren;

5° zo nodig personen te verwijzen naar meer gespecialiseerde instellingen of personen die bevoegd zijn specifieke noodsituaties op te vangen, bij hen te bemiddelen en met hen samen te werken;

6° sensibiliserende acties op te zetten met een preventief of probleemsignalerend karakter met betrekking tot als welzijnsbedreigend ervaren maatschappelijke factoren.

Art. 4. Het algemeen welzijnswerk moet voor iedereen toegankelijk zijn. Daarbij mag op geen enkele wijze gediscrimineerd worden. Eenieder die in toepassing van dit decreet in contact komt met hulpvragenden dient hun ideologische, filosofische of godsdienstige overtuiging te eerbiedigen en is tot geheimhouding verplicht, overeenkomstig artikel 458 van het Strafwetboek.

(1) *Zitting 1990-1991.*

Stukken. — Ontwerp van decreet : 514, nr. 1. — Amendementen : 514, nrs. 2 tot 4. — Verslag : 514, nr. 5.

Handelingen. — Bespreking en aanneming. Vergaderingen van 9 en 10 juli 1991.

Art. 5. Elke voorziening voor algemeen welzijnswerk moet bijzondere aandacht besteden aan bevolkingsgroepen die een verhoogd risico dragen op verminderde welzijnskansen.

Art. 6. Elke dienst- of hulpverlening moet aan volgende voorwaarden voldoen :

- 1° door de betrokken burger gevraagd of aanvaard zijn;
- 2° gepaard gaan met respect voor de persoonlijke levenssfeer van elke burger;
- 3° maximaal beroep doen op de medeverantwoordelijkheid van de burger voor zijn welzijn;
- 4° maximaal de zelfredzaamheid van de burger stimuleren en verhogen opdat hij zo autonoom mogelijk aan de samenleving zou kunnen participeren;
- 5° vertrekken van een integrale benadering van de problematiek van de burger en daartoe gebruik maken van de meest geschikte sociale en psycho-sociale hulpverleningsvormen;
- 6° gebruik maken van de minst ingrijpende dienst- of hulpverleningsvormen die mogelijk zijn om ten aanzien van de gestelde problematiek het gewenste effect te bekomen.

Art. 7. De centra voor algemeen welzijnswerk laten hun opdrachten uitvoeren door beroepskrachten of in samenwerking tussen beroepskrachten en vrijwilligers. De Executieve bepaalt de kwalificatievereisten waaraan de beroepskrachten en desgevallend de vrijwilligers moeten voldoen. Deze kwalificatievereisten dienen aangepast te zijn aan de aard van het welzijnswerk dat verricht wordt.

Art. 8. Met het oog op de kwaliteitsbewaking en het verwerven van beleidsrelevante informatie dienen de centra voor algemeen welzijnswerk mee te werken aan een naamloze registratie van het geboden hulpverleningsproces. Volgende gegevens dienen daarbij geregistreerd te worden : de niet-identificeerbare persoonsgegevens, de gestelde hulpvragen, de geboden hulpverlening en het effect van de hulpverlening. De Executieve bepaalt daaromtrent de nadere regels, met inachtneming van de wettelijke bepalingen ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

Art. 9. Er wordt een Vlaamse Hoge Raad voor Algemeen Welzijnswerk opgericht, waarvan de wijze van samenstelling en de werking door de Executieve worden bepaald.

Alle uitvoeringsbesluiten van dit decreet worden voor advies aan deze Hoge Raad voorgelegd. Deze Hoge Raad kan, zowel op eigen initiatief als op vraag van de Executieve, advies uitbrengen omtrent alle aangelegenheden die het algemeen welzijnswerk rechtstreeks aanbelangen.

HOOFDSTUK II. — *Erkenning, subsidiëring, programmatie en samenwerking*

Afdeling I. — Erkenningen, subsidiëring, programmatie en samenwerking

Art. 10. § 1. De Executieve kan centra voor algemeen welzijnswerk erkennen, mits deze voldoen aan de algemene voorwaarden bepaald in de artikelen 3 tot en met 8 van dit decreet.

§ 2. De Executieve erkent de centra voor algemeen welzijnswerk als centrum voor ambulante welzijnswerk en/of als centrum voor residentieel welzijnswerk overeenkomstig het bepaalde in de afdelingen II en III van dit hoofdstuk.

§ 3. De Executieve bepaalt de nadere regelen met betrekking tot het toezicht op de centra voor algemeen welzijnswerk en met betrekking tot de sancties bij niet-naleving van de erkennings- en subsidiëeringsvoorwaarden door deze centra.

Art. 11. De Executieve stelt, met het oog op een optimale spreiding van het hulpverleningsaanbod, een programmatie inzake centra voor algemeen welzijnswerk vast.

Art. 12. De Executieve stelt de nadere regels vast met betrekking tot de verplichte samenwerking en het overleg tussen de centra voor algemeen welzijnswerk. Deze samenwerking heeft ondermeer tot doel de taakverdeling, de bereikbaarheid en de efficiëntie inzake hulpverlening te optimaliseren.

Art. 13. De Executieve kan, binnen de perken van de begrotingskredieten en onder de door haar bepaalde voorwaarden, regionale initiatieven inzake overleg en samenwerking tussen centra voor algemeen welzijnswerk en andere openbare en private welzijns- of maatschappelijke voorzieningen subsidiëren.

Art. 14. De Executieve kan, onder de voorwaarden die zij bepaalt, federaties erkennen die een vormende, ondersteunende en belangenbehartigende functie vervullen ten aanzien van de centra voor algemeen welzijnswerk die bij hen aangesloten zijn.

Art. 15. De Executieve kan, onder de voorwaarden die zij bepaalt en binnen de perken van de begrotingskredieten, projecten subsidiëren die door een in artikel 13 bedoeld samenwerkings-initiatief worden georganiseerd.

Art. 16. De Executieve kan, onder de voorwaarden die zij bepaalt en binnen de perken van de begrotingskredieten, autonome vrijwilligersverenigingen subsidiëren voor de kosten die verbonden zijn met het recruterende, het opleiden en het bijscholen van vrijwilligers, zodat ze voldoen aan de kwalificatievereisten om, in samenwerking met centra voor algemeen welzijnswerk, mee te werken aan de uitvoering van de opdrachten zoals bepaald in artikel 3.

Vrijwilligersverenigingen die voor de kosten zoals bepaald in het eerste lid worden gesubsidieerd krachtens een ander decreet of besluit, komen voor die kosten niet in aanmerking voor subsidiëring in het kader van onderhavig decreet.

Art. 17. De Executieve kan, onder de voorwaarden en de modaliteiten die zij bepaalt, in het kader van het algemeen welzijnswerk, aan bepaalde centra bijkomende opdrachten toekennen in functie van bepaalde doelgroepen of problematieken.

Art. 18. § 1. De Executieve bepaalt de modaliteiten inzake de financiële bijdrage van de hulpvragers in de kosten van de hulpverlening.

§ 2. De Executieve bepaalt de subsidiëeringsvoorwaarden en modaliteiten voor de centra voor algemeen welzijnswerk. De subsidies zullen betrekking hebben op de personeelskosten, de werkingskosten en de kosten voor aansluiting bij een federatie zoals bedoeld in artikel 14.

§ 3. De Executieve kan de subsidies of het subsidieerbaar personeelskader met betrekking tot de centra voor algemeen welzijnswerk aanpassen in functie van het bereiken van bevolkingsgroepen die een verhoogd risico dragen op verminderde welzijnskansen.

Afdeling II. — Erkenning van centra voor ambulante welzijnswerk.

Art. 19. De Executieve bepaalt de algemene erkenningsvoorwaarden waaraan een centrum voor ambulante welzijnswerk moet voldoen. Deze erkenningsvoorwaarden hebben ondermeer betrekking op de personeelsvoorwaarden, de bereikbaarheid, de infrastructuur en de algemene opdrachten.

Art. 20. § 1. Een centrum voor ambulante welzijnswerk dient erkend te worden voor één of meerdere van volgende erkenningscategorieën :

1° a) algemeen ambulante welzijnswerk : in het bijzonder gericht op maatschappelijke problemen inzake bestaanszekerheid;

b) ambulante welzijnswerk in het kader van de ziekenfondsen : in het bijzonder gericht op de maatschappelijke problemen die verband houden met gezondheidsproblemen;

c) gezins- en relationeel ambulante welzijnswerk : in het bijzonder gericht op gezins-, relationele en seksuele problemen;

d) telefonisch ambulante welzijnswerk : gericht op algemene en dringende maatschappelijke problemen via een permanente telefonische bereikbaarheid;

e) ambulante welzijnswerk voor minderjarigen en jongvolwassenen : in het bijzonder gericht op de maatschappelijke problemen van minderjarigen en jongvolwassenen;

f) justitieel ambulante welzijnswerk : in het bijzonder gericht op de maatschappelijke problemen van personen die van hun vrijheid beroofd zijn, beroofd werden of dreigen beroofd te worden, alsook van hun gezin.

2° a) begeleid wonen voor jong-volwassenen : gericht op de tijdelijke intensieve thuisbegeleiding van jong-volwassenen die nood hebben aan begeleiding om zelfstandig te leren wonen en leven;

b) begeleid wonen voor thuislozen : gericht op de intensieve thuisbegeleiding van personen die nood hebben aan begeleiding om zelfstandig te kunnen blijven wonen.

§ 2. De Executieve bepaalt voor elke erkenningscategorie de bijzondere erkenningsvoorwaarden en de specifieke opdrachten.

§ 3. De Executieve bepaalt voor welke erkenningscategorieën eenzelfde centrum voor ambulante welzijnswerk kan erkend worden.

Art. 21. Eenzelfde centrum kan niet terzelfdertijd erkend worden als centrum voor ambulante welzijnswerk, erkend voor één of meerdere erkenningscategorieën zoals bepaald in artikel 20, § 1, 1°, en als centrum voor residentieel welzijnswerk.

Afdeling III. — Erkenning van centra voor residentieel welzijnswerk

Art. 22. De Executieve bepaalt de algemene erkenningsvoorwaarden waaraan een centrum voor residentieel welzijnswerk moet voldoen. Deze erkenningsvoorwaarden hebben ondermeer betrekking op de personeelsvoorwaarden, de toegankelijkheid, de infrastructuur, de opnamecapaciteit en de algemene opdrachten.

Art. 23. § 1. Een centrum voor residentieel welzijnswerk dient erkend te worden voor één of meerdere van volgende erkenningscategorieën :

1° algemene residentieel opvang;

2° residentieel opvang van vrouwen met kinderen;

3° residentieel opvang van jong-volwassenen;

4° residentieel crisisopvang.

§ 2. De Executieve bepaalt voor elke erkenningscategorie de bijzondere erkenningsvoorwaarden. Deze hebben ondermeer betrekking op de specifieke opdrachten, de opnameduur, de bezettingsgraad, het personeelsbestand en de opnamecapaciteit.

§ 3. De Executieve bepaalt voor welke erkenningscategorieën eenzelfde centrum voor residentieel welzijnswerk kan erkend worden.

HOOFDSTUK III. — Overgangs- en slotbepalingen

Art. 24. De Executieve bepaalt de voorwaarden en modaliteiten volgens dewelke alsook de termijn waarbinnen de centra voor ambulant en residentieel welzijnswerk die op de datum van inwerkingtreding van dit decreet reeds door haar erkend zijn en/of gesubsidieerd worden, onder de toepassing dienen te vallen van dit decreet.

Art. 25. De Executieve stelt de datum van inwerkingtreding van de bepalingen van dit decreet vast.

Kondigen dit decreet af, bevelen dat het in het *Belgisch Staatsblad* zal worden bekendgemaakt.

Brussel, 24 juli 1991.

De Voorzitter van de Vlaamse Executieve,

G. GEENS.

De Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin,

J. LENSSENS.

TRADUCTION**MINISTERE DE LA COMMUNAUTE FLAMANDE**

F. 91 — 2402

24 JUILLET 1991. — Décret relatif à l'aide sociale générale (1)

[S — 36134]

Le Conseil flamand a adopté et Nous, Exécutif, sanctionnons ce qui suit :

CHAPITRE Ier. — Dispositions générales.

Article 1er. Le présent décret règle une matière visée à l'article 59bis de la Constitution.

Section Ière. — Définitions

Art. 2. Pour l'application du présent décret, il faut entendre par :

1° Aide sociale générale : l'assistance et l'aide sociale qui est à la disposition de tous les citoyens dont les chances de bien-être sont menacées ou réduites suite à des facteurs personnels, relationnels, familiaux ou sociaux, mais qui ont suffisamment de possibilités psycho-sociales pour ne pas nécessiter une intervention substitutive ou palliative définitive;

2° Aide sociale ambulante : toute aide sociale générale assurée par contact mobile entre le demandeur et l'assistant, à domicile ou dans un centre;

3° Aide sociale résidentielle : toute aide sociale qui donne lieu à un accueil résidentiel de durée limitée de personnes qui ne sont temporairement pas en état d'avoir leur propre demeure ou qui sont confrontées à un problème aigu d'hébergement;

4° Centre d'aide sociale générale : les services organisateurs d'aide sociale générale, agréés à cet effet par l'Exécutif;

5° Projet : une initiative spéciale à caractère temporaire et innovateur, à l'intention d'un groupe-cible spécifique ou visant une situation difficile particulière relative à l'aide sociale générale.

Section II. — Missions, groupes-cibles et formes d'aide

Art. 3. L'aide sociale générale a pour mission d'organiser des activités d'aide et d'assistance dans le but de prévenir, d'atténuer, de signaler et d'éliminer des facteurs problématiques qui menacent ou qui réduisent les chances de bien-être de personnes, de familles ou de groupes, notamment :

1° en assurant le premier accueil de personnes confrontées à une situation de crise au niveau matériel, social ou psycho-social, et en proposant une aide à des personnes qui courent un risque considérable de se retrouver dans une telle situation;

(1) Session 1990-1991.

Documents. — Projet de décret : 514, n° 1. — Amendements : 514, n° 2 à 4. — Rapport : 514, n° 5.

Annales. — Discussion et adoption. Séances du 9 et 10 juillet 1991.

2° en donnant à ces personnes les informations requises et en leur inculquant les connaissances et le savoir-faire qui leur permettront de profiter des services d'aide sociale en général et de se maintenir le plus indépendamment possible dans la société;

3° en assurant l'accompagnement des personnes confrontées à des problèmes d'épanouissement personnel, de fonctionnement social, d'aptitude relationnelle, ou qui doivent faire face à des difficultés conjugales ou familiales ou dont les possibilités psychiques ou physiques sont atteintes;

4° en encourageant l'intégration et la participation sociale de personnes ou de groupes socialement défavorisés;

5° en renvoyant, si nécessaire, les demandeurs d'aide à des institutions ou des personnes spécialisées dans le traitement de situations de crise spécifiques, en intervenant auprès de celles-ci et en coopérant avec elles.

6° en mettant sur pied des actions de sensibilisation à caractère préventif ou détecteur par rapport à des facteurs sociaux susceptibles de porter atteinte au bien-être social.

Art. 4. L'aide sociale générale doit être accessible à tous sans aucune discrimination. Toute personne qui entre en contact avec des demandeurs d'aide en application du présent décret, doit respecter leur conviction idéologique, philosophique ou religieuse, et est tenue de respecter le secret professionnel tel que visé à l'article 458 du Code pénal.

Art. 5. Tout service d'aide sociale générale doit être particulièrement attentif aux groupes qui courent un risque accru d'être défavorisés sur le plan du bien-être social.

Art. 6. Toute assistance et aide sociale doit répondre aux conditions suivantes :

1° elle doit être demandée ou acceptée par la personne concernée;

2° elle doit respecter le droit à la vie privée de tout citoyen;

3° elle doit faire le plus possible appel à la coresponsabilité de la personne concernée;

4° elle doit encourager et augmenter au maximum l'autonomie de la personne concernée, afin qu'elle puisse participer aussi indépendamment que possible à la vie collective;

5° elle doit se fonder sur une approche intégrée de la problématique de la personne concernée, en se servant des formes d'aide sociale et psycho-sociale les plus appropriées;

6° elle doit recourir aux formes d'assistance et d'aide les moins radicales pour atteindre l'objectif voulu, eu égard aux problèmes posés.

Art. 7. Pour accomplir leurs missions, les centres d'aide sociale générale font appel à des professionnels ou mettent sur pied une coopération entre professionnels et bénévoles. L'Exécutif détermine les qualifications requises pour les professionnels et, le cas échéant, pour les bénévoles concernés. Ces qualifications doivent être adaptées à la nature de l'aide sociale proposée.

Art. 8. Dans le cadre du contrôle de la qualité et de afin de recueillir l'information significative nécessaire au niveau politique, les centres d'aide sociale générale sont tenus d'assurer l'enregistrement anonyme de l'aide prestée en notant les données suivantes : les coordonnées personnelles non-identifiables, les besoins d'aide formulés, l'aide prestée et les résultats de celle-ci. L'Exécutif fixe les règles spécifiques à cet effet, en respectant les dispositions légales relatives à la protection de la vie privée.

Art. 9. Il est créé un Conseil supérieur flamand de l'Aide sociale générale, dont la composition et le fonctionnement sont déterminés par l'Exécutif.

Tous les arrêtés d'exécution du présent décret sont soumis à l'avis de ce Conseil supérieur. Celui-ci peut, d'initiative ou à la demande de l'Exécutif, émettre des avis concernant toutes les matières qui concernent directement l'aide sociale générale.

CHAPITRE II. — Agrément, subventionnement, programmation et coopération

Section Ière. — Agréments, subventionnement, programmation et coopération

Art. 10. § 1er. L'Exécutif peut agréer des centres d'aide sociale générale qui répondent aux conditions générales fixées aux articles 3 à 8 du présent décret.

§ 2. L'Exécutif agréer les centres d'aide sociale générale comme centres d'aide sociale ambulante et/ou comme centres d'aide sociale résidentielle conformément aux dispositions des sections II et III du présent chapitre.

§ 3. L'Exécutif fixe les règles spécifiques relatives au contrôle des centres d'aide sociale générale et relatives aux sanctions en cas de non-respect des conditions d'agrément et de subventionnement par ces centres.

Art. 11. En vue de la diffusion optimale de l'aide sociale proposée, l'Exécutif établit une programmation des centres d'aide sociale générale.

Art. 12. L'Exécutif fixe les règles spécifiques relatives à la coopération obligatoire et la concertation entre les centres d'aide sociale générale. Cette coopération tend notamment à optimiser la répartition des tâches, l'accessibilité et l'efficacité de l'aide proposée.

Art. 13. Dans les limites des crédits budgétaires et aux conditions qu'il fixe, l'Exécutif peut subventionner des initiatives régionales de concertation et de coopération entre les centres d'aide sociale générale et d'autres services publics ou privés d'aide sociale.

Art. 14. Aux conditions qu'il fixe, l'Exécutif peut agréer des fédérations qui remplissent une fonction de formation et de soutien par rapport aux centres d'aide sociale générale auxquels elles sont affiliées ou qui défendent leurs intérêts.

Art. 15. Dans les limites des crédits budgétaires et aux conditions qu'il fixe, l'Exécutif peut subventionner des projets mis sur pied dans le cadre d'une initiative de coopération telle que visée à l'article 13.

Art. 16. Dans les limites des crédits budgétaires et aux conditions qu'il fixe, l'Exécutif peut subventionner des associations bénévoles indépendantes afin de couvrir les dépenses de recrutement, de formation et de perfectionnement de bénévoles, afin qu'ils répondent aux qualifications requises pour pouvoir collaborer, avec les centres d'aide sociale générale, à l'accomplissement des missions fixées à l'article 3.

Des associations de bénévoles qui sont déjà subventionnées pour les dépenses visées au premier alinéa en vertu d'un autre décret ou arrêté, ne peuvent prétendre au subventionnement de ces dépenses dans le cadre du présent décret.

Art. 17. Aux conditions et selon les modalités qu'il fixe, l'Exécutif peut, dans le cadre de l'aide sociale générale, charger certains centres de missions complémentaires, à l'intention de certains groupes-cibles ou en fonction d'une problématique déterminée.

Art. 18. § 1er. L'Exécutif fixe les modalités de la participation financière des demandeurs dans les dépenses consenties pour leur assurer l'aide nécessaire.

§ 2. L'Exécutif fixe les conditions et les modalités de subvention des centres d'aide sociale générale. Les subventions portent sur les frais de personnel, les frais de fonctionnement et les frais d'affiliation à une fédération telle que visée à l'article 14.

§ 3. L'Exécutif peut adapter les subventions ou l'effectif en personnel subsidiable des centres d'aide sociale générale selon la mesure dans laquelle les centres parviennent à atteindre les groupes à risques.

Section II. — Agrément des centres d'aide sociale ambulante

Art. 19. L'Exécutif fixe les conditions d'agrément générales auxquelles un centre d'aide sociale ambulante doit répondre. Les conditions d'agrément portent notamment sur le personnel, l'accessibilité, l'infrastructure et les missions générales.

Art. 20. § 1er. Un centre d'aide sociale ambulante doit être agréé dans l'une des catégories d'agrément suivantes :

1. a) aide sociale ambulante générale : focalisée sur des problèmes sociaux relatifs à la sécurité d'existence;

b) aide sociale ambulante dans le cadre des mutualités : focalisée sur des problèmes sociaux corrélés avec des problèmes de santé;

c) aide sociale ambulante familiale et relationnelle : focalisée sur des problèmes familiaux, relationnels et sexuels;

d) aide sociale ambulante téléphonique : focalisée sur des problèmes sociaux généraux et aigus, abordés par une accessibilité permanente téléphonique;

e) aide sociale ambulante aux mineurs d'âge et aux jeunes adultes focalisée sur les problèmes des mineurs d'âge et des jeunes adultes;

f) aide sociale ambulante aux justiciables : focalisée sur les problèmes sociaux des personnes faisant l'objet, ayant fait l'objet ou qui risquent de faire l'objet d'une privation de liberté, ainsi que de leur famille.

2. a) guidance de jeunes adultes ayant leur propre demeure : focalisée sur la guidance temporaire et intensive à domicile de jeunes adultes ayant besoin d'être accompagnées pour acquérir l'autonomie nécessaire pour vivre de façon indépendante;

b) guidance des sans-logis : focalisée sur la guidance intensive à domicile de personnes ayant besoin d'être encadrées pour pouvoir continuer à vivre de façon indépendante;

§ 2. L'Exécutif fixe les conditions d'agrément particulières et les missions spécifiques pour chaque catégorie d'agrément.

§ 3. L'Exécutif détermine dans quelles catégories d'agrément un même centre d'aide sociale ambulante est susceptible d'être agréé.

Art. 21. Un même centre ne peut être à la fois agréé comme centre d'aide sociale ambulante, dans une ou plusieurs catégories d'agrément telles que visées à l'article 20, § 1er, 1°, et comme centre d'aide sociale résidentielle.

Section III. — Agrément des centres d'aide sociale résidentielle

Art. 22. L'Exécutif fixe les conditions d'agrément générales auxquelles un centre d'aide sociale résidentielle doit répondre. Les conditions d'agrément portent notamment sur le personnel, l'accessibilité, l'infrastructure, la capacité d'accueil et les missions générales.

Art. 23. § 1er. Un centre d'aide sociale résidentielle doit être agréé dans l'une des catégories d'agrément suivantes :

- 1° accueil résidentiel général;
- 2° accueil résidentiel de femmes accompagnées d'enfants;
- 3° accueil résidentiel de jeunes adultes;
- 4° accueil résidentiel de personnes en situation de crise.

§ 2. L'Exécutif fixe les conditions d'agrément particulières pour chaque catégorie d'agrément. Ces conditions d'agrément particulières portent notamment sur les missions spécifiques, la durée de l'accueil, le degré d'occupation, l'effectif en personnel et la capacité d'accueil.

§ 3. L'Exécutif détermine dans quelles catégories d'agrément un même centre d'aide sociale résidentielle est susceptible d'être agréé.

CHAPITRE III. — Dispositions transitoires et finales

Art. 24. L'Exécutif fixe les conditions, les modalités et les délais selon lesquels le présent décret est d'application aux centres d'aide sociale ambulante et résidentielle qui sont agréés et/ou subventionnés à la date d'entrée en vigueur du présent décret.

Art. 25. L'Exécutif fixe la date d'entrée en vigueur du présent décret.

Promulguons le présent décret, ordonnons qu'il soit publié au *Moniteur belge*.

Bruxelles, le 24 juillet 1991.

Le Président de l'Exécutif flamand,
G. GEENS

Le Ministre communautaire de l'Aide sociale et de la Famille,
J. LENSSENS.

N. 91 — 2493

[S — 36133]

24 JULI 1991. — Decreet

houdende organisatie van het overleg en de inspraak in het gemeentelijk cultuurbeleid (1)

De Vlaamse Raad heeft aangenomen en Wij, Executieve, bekrachtigen hetgeen volgt :

Artikel 1. Dit decreet regelt een aangelegenheid, bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet.

Art. 2. Met het oog op de organisatie van het overleg en de inspraak bij de voorbereiding en de uitvoering van het cultuurbeleid, moeten door de gemeenteraden gemeentelijke raden voor cultuurbeleid worden erkend en zo nodig opgericht onder de voorwaarden bepaald in dit decreet. Binnen het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad moeten door de Vlaamse Gemeenschapscommissie één of meerdere plaatselijke raden voor cultuurbeleid erkend en zo nodig opgericht worden.

De Vlaamse Gemeenschapscommissie kan daartoe raden voor cultuurbeleid erkennen die opgericht of erkend zijn door gemeenten van het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, voor zover deze raden wegens hun samenstelling en activiteiten moeten worden beschouwd als uitsluitend behorend tot de Vlaamse Gemeenschap.

Art. 3. Voor de toepassing van de artikelen 2, 7 en 8 van dit decreet in de gemeenten, kan de Vlaamse Executieve, na twee opeenvolgende uit de briefwisseling bijkende en gemotiveerde waarschuwingen, in de plaats treden van de betrokken gemeenteraden.

Art. 4. Er kunnen afzonderlijke raden voor cultuurbeleid worden opgericht of erkend, zowel voor één of meer culturele aangelegenheden, als voor delen van de betrokken gemeente, op voorwaarde dat geregeld gezamenlijk overleg wordt georganiseerd tussen de afzonderlijke raden en informatie wordt uitgewisseld.

(1) *Zitting 1990-1991.*

Stukken. — Ontwerp van decreet : 522, nr. 1. — Amendementen : 522, nr. 2. — Verslag : 522, nr. 3. — Amendementen : 522, nrs. 4 en 5.

Handelingen. — Bespreking en aanneming. Vergaderingen van 9 en 10 juli 1991.